

מערך הכנה לכנס הקהל הארצי

של תלמידי/ות רשת חינוך חב"ד
ברחבת הכותל המערבי
עשי"ת ה'תשפ"ג

אורה יקרה,

אפניק מערק שיעור כהכנה לכנס הקהל הארצי של תלמידות הרשת בעשרת ימי תשובה. המערק מוצג יחד עם מצאת להקרנה בכיתה, והוא מאפשר לך להנחות את השיעור, להוסיף על הכתוב במצאת, להסביר, להפסיק ולהלסיק בעת הצורך, וכך אלול ולנתב את השיעור בהצלחה.

אצד כל קטע תוכלי לראות איכז סקופית מהמצאת להקרין יחד איתו.

1.

"קירוב המאור אל הניצוץ"

מה קורה אם מקרבים שלהבת קטנה לאש גדולה יותר?

אם יש בסביבה נר חימום (נרונית) וגפרור, זה יכול להיות ניסוי נהדר. כמובן בזהירות המתאימה. מדליקים את הנר, אחר כך מרחיקים את הגפרור, ומקרבים אותו בחזרה לאט לאט אל הנר. אפשר לראות שהשלהבת של הגפרור 'נדבקת' לשלהבת של הנר.

ראיתן מה קרה כאן? השלהבת הקטנה התחברה לאש הגדולה.

בחסידות קוראים לזה "קירוב המאור אל הניצוץ". בכל אחד מאיתנו יש נפש אלוקית, שהיא כמו ניצוץ קטן. כשמקרבים אותה אל האש הגדולה של ה' – אל התורה והמצוות והתפילה – היא מתרגשת מאד.

הראתן את זה פעם? אישה רוצה להתל אולי אתי היא חשה תחושה כזו? ארוסאה, בתפילה שהתרככתן והתפאלתן בחיות – הראתן מהו בלב? זה הרצון להתקרב לה'.

2.

מעלת הכאן

יש זמנים מיוחדים שבהם מרגישים את זה הרבה יותר. ולא רק מי שמתפלל בכוונה ולומד טוב. כולם. בעשרת ימי תשובה.

התאספנו היום כדי להתכונן לאירוע גדול ומרגש - כינוס הילדים בכותל המערבי. נציגות כיתות ו' תהיינה שם פיזית, אבל כולנו נשתתף ונהיה חלק מהכינוס הקדוש הזה.

הכינוס מתקיים דווקא בעשרת ימי תשובה. אלה ימים קדושים ומיוחדים, הזמן הכי מתאים לערוך בו כינוס של תורה ותפילה, קרוב מאוד למקום הכי קדוש בעולם. קרוב לה'.

מה מכיר לכן הכותל המערבי?

[לתת לילדות לענות. סביר שמהר מאד כולן יגידו: בית המקדש, כמובן]

הזמיני תלמידה לקרוא, או קראי בעצמך מתוך המצגת:

הרבי מסביר לנו:

כשהולכים לכותל, זה לא סתם טיול. הכותל מזכיר לנו מה היה כאן פעם. הוא מזכיר לנו את בית המקדש. כשאנו עומדים ליד הכותל, שריד בית המקדש, זה מרגש. כל אחד מרים את העיניים למעלה ומרגיש כמיהה ורצון חזק שייבנה בית המקדש במהרה בימינו. זהו חיבור אל העבר.

החיבור הזה לא יכול להישאר כמו גלויה יפה או זיכרון מרגש. צריך לחבר אותו אל ההווה, אל מה שאנחנו עושים ואל איך שאנחנו מתנהגים היום. הכותל מזכיר לנו להשתכר, להיות ילדים/ות חסידיים/ות.

וזה גם החיבור אל העתיד, אל הגאולה. במעשים שלנו אנו יכולים להביא אותה. אם ניקח ברצינות את המעמד הזה, ונחליט להשתכר, נקבל החלטה טובה וניישם אותה – נחבר את העבר של בית המקדש אל ההווה ואל העתיד בגאולה העתידית והשלמה.

הרבי גם הזכיר פעם "שזוכים ונמצאים על-יד כותל המערבי שריד בית מקדשנו, שדרך שם עולים השמימה כל התפילות של כל בני ישראל מכל העולם כולו".

לכן, הכותל המערבי הוא המקום הכי מתאים לערוך בו כינוס של ילדים לתורה ולתפילה.

מצאת המסתתפין

על המסך מופיעה חידה מצוירת המביעה משפט, אותו הילדים מתבקשים לגלות. ניתן לילדים לנסות להסתכל ולהעלות השערות. אם מישוהו אומר מילה נכונה – נכתוב את המילה הנכונה בסמיכות לאייקון המתאים. אם הילדים מתקשים, אפשר לעזור ולתת רמזים. אם גם זה לא עוזר, כדאי להתחיל לחשוף מילים בודדות, וכן הלאה, עד שהמשפט המלא ייחשף.

המשפט שקיבלנו (מופיע בשקופית הבאה):
**"אין העולם מתקיים אלא בזכות
 הבל פיהם של תינוקות של בית
 רבן"**

מצא דווקא בככותנו?

הרבי דיבר על כך מאות פעמים. על הכוח שיש דווקא לילדים ולילדות. לימוד התורה שלנו, התפילות שלנו, המצוות שלנו – שומרים על העולם. לכן הרבי קרא לערוך כנסים של ילדים ליד הכותל המערבי. בזמן קדוש, במקום קדוש, ועל ידי הילדים – זה הדבר הכי גדול שיכול להיות.

5.

עבר – הווה – עתיד

דיברנו על לחבר את העבר אל ההווה. אז בואו נחזור כמעט חמישים שנה לאחור.

בחודש אלול תשל"ג הרבי שיגר מכתב מיוחד לעסקנים חינוכיים ונתן הוראות מפורשות לכנס את כל הילדים בכותל המערבי, באלול או בעשרת ימי תשובה.

זה היה כינוס הילדים הראשון בכותל שהרבי יזם, אחריו באו עוד רבים – ואת המסורת הזו אנחנו מחדשים ומתחברים אליה. במצגת אנחנו רואים דיווח מהעיתון מאותה תקופה, שמספר שבעקבות ההוראה של הרבי הגיעו לכותל אלפי ילדים.

כשאנחנו נתכנס בכותל, זה יהיה המשך לאותה הוראה של הרבי. זה באמת חיבור לעבר. אנחנו נתפלל בכותל יחד, כמו שהאבות ואולי אפילו הסבים של חלקנו עשו – על פי הבקשה וההוראה של הרבי.

(המכתב הנ"ל של הרבי מופיע בסוף המערך)

תורה, תפילה וצדקה

הרבי הורה מה צריך לעשות בכינוסי הילדים האלה.

אי רוצה לכתוב ולחשוב לנו איך
צריך הרבי ביקש לעשות בכנוסי הילדים?

[המטרה: למצוא ולהתאים את שלושת הצמדים:
תורה – פסוקים, תפילה – אבינו מלכנו, צדקה
– מטבע לצדקה]. לבוגרים – נסמן בצבעים
שונים את הצמדים על גבי המסך, לצעירים –
נלחץ על הלבנים שמצאנו ונגלה אם צדקנו.

אנחנו מכירים את המשנה שאומרת ש"על שלושה דברים העולם עומד". על התורה,
ועל העבודה, ועל גמילות חסדים.

- "תורה" זו תורה כמובן,
- "גמילות חסדים" היא צדקה,
- ובחסידות מוסבר ש"עבודה" היא עבודת התפילה.

בכנס הזה שנערך בשנת תשל"ג, שאותו עשו בחודש אלול וגם בעשרת ימי תשובה,
הרבי אמר לומר פסוקים (באותו זמן הרבי עוד לא בחר את כל שנים עשר
הפסוקים), לתת מטבע לצדקה ולומר את תפילת "אבינו מלכנו" שאותה אומרים
בתפילה בימים האלה.

7.

אחר הבעל שם טוב...

באותו מכתב הרבי הוסיף מילים מיוחדות מאד, וכתב שכל מחנך בכיתתו יסביר
לילדים את דברי הבעל שם טוב, והרבי מביא נוסח מיוחד שמתחיל בפתיח "אמר
הבעל שם טוב"...

בפועל, ההתרגשות מכל היוזמה הזו של הרבי הייתה גדולה מאד, במיוחד על רקע
ההתייחסות החוזרת של הרבי לילדים באותה תקופה (מה שאחר כך התברר
כפעולה רוחנית לקראת מלחמת יום הכיפורים שפרצה מיד אחר כך). בכינוס ילדים
שנערך באותה עת אצל הרבי, החסיד ר' ברק'ה חן נעמד בנוכחות הרבי וחזר על
הציטוט מתוך המכתב עצמו, החל מ"אמר הבעל שם טוב", וכל החסידים חזרו אחריו
מילה במילה ויש אומרים שגם הרבי עצמו אמר יחד עם כולם.

הקטע המקורי במכתב מופיע באידיש, וכאן הבאנו את התרגום לעברית עם שינויים
קלים, על מנת להקל על הקריאה וההבנה.

בואו נקרא ביחד את דברי הבעל שם טוב
מתוך המצאת.

מי מתנבא לקרוא בקול, וכולנו אחריו? המתנבא
צריק לעמוד במרכז הכיתה ולקרוא בקול,
שורה אחרי שורה. כל השאר חוכרים אחריו.

אמר הבעל שם טוב:
כל יהודי בא לעולם הזה
בשליחות מסימת
של תורה אור,
ובשליחות זו בתורה ומצוות
הוא הולך ונוסע -
הן בעירו והן במקום מגוריו
והן במסעיו.

נסביר לילדים בכמה מילים את משמעות הדברים: לכל אחד מאיתנו יש תפקיד. ה'
נתן לנו כישרונות ותכונות, ושם אותנו במקום שבו אנחנו נמצאים. וזה לא סתם. זה
כדי שנעשה בו מצוות, שנשתמש במה שיש לנו כדי לעשות מה שה' רוצה ולהאיר את
הסביבה שלנו בדרך המיוחדת שלנו.

8.

כינוס ההקה הראשון לפני הקהל ה'תשפ"ט

להזמין ילד או ללחוץ בעצמך על הלחצן פליי,
להפעיל ארבע שניות ולעצור. ואז לשאול: מי מזהה
את השיר? אפשר לעשות ככה כמה פעמים עד
שמזהים. אחרי שמזהים להפעיל מהתחלה ולהשמיע
את השיר, וכולם מצטרפים ושרים ביחד אם מכירים.

לכיתות הגבוהות יותר אפשר להוסיף אנקדוטה:

בשנת תשמ"ח, שהיתה שנת הקהל, הרבי עסק בנושא ה"הקהל" ב'שטרעס' צדו.
כמעט בכל שיחה הרבי הכיר שהשנה היא "שנת הקהל", ועורר את החסידים לפעול
ולעשות ב"הקהל". וחסידים, כמו חסידים, לא רק מקיימים כל הוראה של הרבי, אלא
'חיים' אותה בכל היותם. וכך נוצר הנאום של שנת הקהל, וליתר דיוק - שני הנאומים של
שנת הקהל...

באותה שנה נערכו בירושלים כנס הקהל ארצי לכל חילי צבאות השם, שבו הופיעה
סממנה צבאות השם. לקראת הארוע הצדו, פנו המארגנים לר' יוסף מרטון
עליו השלום, שהיה "בעל מלאכה" חסידי ובעל רצון צדו, ובקשו ממנו להלחין "נאום
הקהל". הרב מרטון נרתם למלאכה, וחבר נאום שמת וסוחל על מילות הפסוק. אבל
אם התברר שהנאום של מקהלת הילדים, ר' ישראל איזלסון, הלחין גם הוא נאום על
אותן מילים... בכנס ההקהל עצמו, מקהלת צבאות השם שרה, כאובן, את נאום של
הנאום - וכך נהר מאד הוא הפך ל"הנאום הבית-רשמי של שנת הקהל".

בשנת הקהל הקודמת, כמעט שלושים שנה לאחר שהלחין, פרסם מחזק הנאום
הכמעט-נשכח של ר' יוסף מרטון והפך ל"הנאום הא-רשמי של הקהל".

**השנה יש עוד משהו מיוחד בכנס. זהו כמובן גם כנס הקהל, כי אנחנו
בפתחה של שנת הקהל!**

מי מתנצבת לקרוא מה כתוב במצאת? (2 סקופיות)

נקרא יחד את הקטע מתוך מכתב הרבי בשנת הקהל תשמ"ח.

רצוי לחזור בקצרה על הדברים ולהסביר אותם: לכל אחד ואחת, גם כל ילדה שיושבת כאן בכיתה, יש השפעה על החברות והאחים שלה. ובשנת הקהל כל אחד הוא כמו מלך. הוא צריך לאסוף את מי שסביבו ולדבר בפניהם. לחזק אותם בתורה ובמצוות, בהתנהגות חסידית ובתפילה וכן הלאה.

10.

סיפור

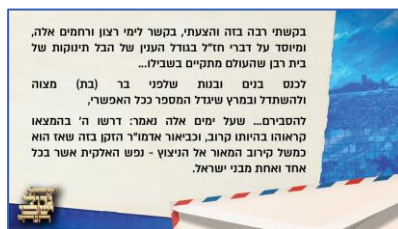
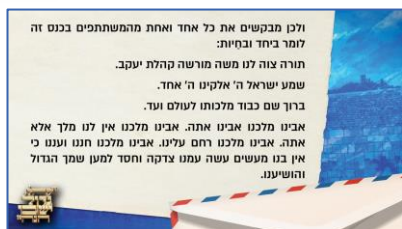
נראה וידאו קצר, עם סיפור שבו הרבי הראה לילדה איך היא מסוגלת להשפיע על נערות שהיא אפילו לא הכירה!

נפעיל את הוידאו המוטמע במצגת. הקישור מצריך חיבור אינטרנט. אם אין אינטרנט בכיתה - ניתן לספר את הסיפור בעל פה. כך או כך, אפשר לחזור בקצרה על הסיפור, עבור אלו שהתקשו לעקוב אחר הכתוביות.

ציפורה אייזקוף עזתה לארץ מברית המועצות כנערה צעירה. כשהמפחה שלה נסעה לניו יורק לפאס את הרבי, הרבי ביקש שיארכנו לה הכו כדי pce היא תוכל להאיש. כשהתה בניו יורק, הרבי שלח אותה למשימה מיוחדת במחנה קיץ לבנות. הרבי רצה שהיא תספר להם על החיים ברוסיה, איך היא שמרה מצוות בתנאים הקשים p. ציפורה לא חשבה שהיא יש מה אלמד - וכה בדיוק הרעיון. כל אחד יכול להשפיע, כל אחד יכול אלמד ולשנות אחרים לטובה.

לסיום, נקרא כמה קטעים מהמכתב של הרבי שהתחיל הכול, המכתב שעליו סיפרנו קודם:

בקשתי רבה בזה והצעתי, בקשר לימי רצון ורחמים אלה, דברי חז"ל בגודל הענין של הבל תינוקות של בית רבן שהעולם מתקיים בשבילו...

לכנס בנים ובנות שלפני בר (בת) מצוה ולהשתדל ובמרץ שיגדל המספר ככל האפשרי,

להסבירם... שעל ימים אלה נאמר: דרשו ה' בהמצאו קרוב, וכביאור אדמו"ר הזקן בזה שאז הוא כמשל קירוב המאור אל הניצוץ - נפש האלקית אשר בכל אחד ואחת מבני ישראל.

ולכן מבקשים את כל אחד ואחת מהמשתתפים בכנס זה לומר ביחד ובקיות:

תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב.

שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד.

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו. אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו.

אחר כך יבאר כל אחד ואחד מהמכנסים בכתתו (או אחד בקול רם לכולם):

אמר הבעל שם טוב: כל יהודי בא לעולם הזה החומרי בשליחות מסוימת של תורה אור, ובשליחות זו בתורה ומצוות הוא הולך ונוסע, הן בעירו והן במקום מגוריו והן במסעיו.

ומאחלים לכל אחד ואחת שימלאו שליחות זו בעתה ובזמנה ובהצלחה. ושיתברכו בכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

ובקשתי כפולה אשר אחר כך יתנו לכל אחד ואחת שתי מטבעות, אחת מתנה ממני... ואחת בבקשה שלי שימסרוה בתור שלוחי לצדקה.

בכבוד ובתודה רבה ונפשית על כל הנ"ל, ובברכת הצלחה בכל הנ"ל ולבשורות טובות בזה ובברכת כתיבה וחתימה טובה.

12.

סיכום

ילדות יקרות!

אתן זוכות באמת לקחת את העבר של הכותל ולהביא אותו אל ההווה ואל העתיד. להתחבר לכינוסי הילדים שהרבי קרא לעשות ולחזור ולהשתתף בהם. אחרי שנתיים שבהן לא התכנסנו בכותל עצמו, בגלל הקורונה, זכורות בטח, השנה שוב מחדשים את המסורת וממש זוכים ל"הקהל את העם והטף, למען ישמעו ולמען ילמדו" – וגם מי שלא יהיה שם, נוכל לצפות ולהאזין ולהרגיש ממש כאילו אנחנו שם, כולנו יחד.

שנה טובה ומתוקה!

